

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 2. juna 2017. godine
Br. ref.:RK 1074/17

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI138/16

Podnosilac

Gani Gërbeshi

**Ocena ustavnosti
presude Pml. kzz 136/16 Vrhovnog suda
od 14. jula 2016. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Gani Gërbeshi, iz sela Ropica, opština Vučitrn (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa Mahmut Halimi, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Pml. kzz 136/16 Vrhovnog suda od 14. jula 2016. godine, kojom je odbijen, kao neosnovan, zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti protiv presude P. 132/14 Osnovnog suda u Mitrovici od 30. jula 2015. godine i presude PAKR 474/15 Apelacionog suda od 14. januara 2016. godine.
3. Osporena presuda je uručena podnosiocu zahteva 8. avgusta 2016. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti osporene presude, kojom su, navodno, podnosiocu povređena prava i slobode garantovane stavom 5. člana 31. (Pravo na pravično i nepristrasno suđenje) Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), kao i stavom 1.2 člana 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113 (7) Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29. Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 29. novembra 2016. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 14. decembra 2016. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Gresa Caka-Nimani.
8. Dana 20. decembra 2016. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju Vrhovnog suda.
9. Dana 3. maja 2017. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

10. Dana 17. decembra 2014. godine, tužilac u Mitrovici je podneo Osnovnom sudu optužnicu PP. br. 179/14, zbog osnovane sumnje da je podnosilac zahteva izvršio krivično delo teško ubistvo.
11. Dana 30. jula 2015. godine, Osnovni sud je (presudom P. br. 132/14) proglasio podnosioca zahteva krivim za krivično delo teško ubistvo i osudio na kaznu zatvora.
12. Dana 27. avgusta 2015. godine, podnosilac je podneo žalbu Apelacionom sudu „zbog: suštinske povrede zakonskih odredbi krivičnog postupka; pogrešnog i

nepotpunog utvrđenog činjeničnog stanja; povrede krivičnog zakona i odluke o kazni“.

13. Dana 14. januara 2016. godine, Apelacioni sud je (presudom PAKR. br. 474/15) delimično usvojio žalbu podnosioca zahteva, preinačio presudu Osnovnog suda u delu o sankciji i odbio, kao neosnovan, preostali deo žalbe, potvrđujući osporenu presudu.
14. Dana 10. maja 2016. godine, podnosilac je podneo Vrhovnom sudu zahtev za zaštitu zakonitosti, tvrdeći pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja, nejasnu i kontradiktornu izreku, povredu člana 394 (1) ZKP, povredu principa *in dubio pro reo* i nezavisnosti sudova, kao i pogrešnu kvalifikaciju krivičnog dela.
15. Dana 14. jula 2016. godine, Vrhovni sud je odbio, kao neosnovan, zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti i potvrdio presudu Apelacionog suda od 14. januara 2016. godine. U izreci presude stoji:

„... Veće vrhovnog suda nalazi da su sudovi prvog i drugog stepena pravično odredili elemente zločina i smatra da odbrana nije uspeła da dokaže povredu krivičnog zakona. Veće primećuje da je Apelacioni sud pažljivo analizirao jurisprudenciju predočenu od strane odbrane, Krivično delo je okarakterisano na konkretan način kao teško ubistvo prema članu 179 (1) (5) ZKP-a.“

Navodi podnosioca

16. Podnosilac zahteva tvrdi da mu je povređeno pravo na pravično i nepristrasno suđenje i principi pretpostavke nevinosti i *in dubio pro reo* u postupcima sprovedenim pred redovnim sudovima.
17. Podnosilac tvrdi da su „*sva tri suda na najteži način prekršila načelo in dubio pro reo na štetu osuđenog Gani jer je odbrana, istina je, predočila tumačenje koje je suprotno od onoga što se vidi na video snimku, što ne znači da je iskrivljen realni opis onoga što se vidi i na taj način dato drugačije tumačenje objašnjenja dokaza“.*
18. Podnosilac traži od Suda: „*(...) Da utvrdi povredu individualnih prava podnosioca, zagarantovanih članom 31. st. 5 Ustava Republike Kosovo, članom 6. st. 1 i 2 EKLJP i članom 3. st. 1 i 2 ZKPRK; (...) Da proglasi nevažećim presude Osnovnog suda u Mitrovici, Apelacionog suda Kosova i Vrhovnog suda Kosova osporenih ovim zahtevom i da naloži da se ovaj predmet vrati na ponovno suđenje i odlučivanje (...).“*

Prihvatljivost zahteva

19. Sud prvo ispituje da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.
20. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

(...)

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

21. Sud se poziva i na član 49. [Rokovi] koji propisuje: „Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku”.

22. Sud primećuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana; zahtev je podnet u skladu sa propisanim rokom i podnosilac zahteva je iscrpeo sva pravna sredstva.

23. Međutim, Sud se poziva i na član 48. Zakona [Tačnost podneska], koji kaže:

Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.

24. Sud se, dalje, poziva na pravilo 36 [Kriterijum o prihvatljivosti] (1) d) i (2) b) Poslovnika, koje predviđa:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sudu proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju osnovnih prava“.

25. U tom smislu, Sud podseća da podnosilac zahteva uglavnom tvrdi povredu prava na pravično i nepristrasno suđenje. Međutim, Sud smatra da podnosilac zahteva nije tačno pojasnio kako je i zašto njegovo pravo na pravično i nepristrasno suđenje navodno povređeno.

26. Sud podseća da se u skladu sa članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava „Osnovna prava i slobode zagantovane ovim ustavom tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava.“

27. U tom smislu, Sud ponavlja da je Evropski sud za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP) utvrdio „da je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju pravila procesno- materijalnog prava“. Vidi: *mutatis mutandis*, slučaj ESLJP *García Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, 21. januara 1999. godine, paragraf 28.“

28. Sud, takođe, ponavlja da je potpuno utvrđivanje činjeničnog stanja u punoj nadležnosti redovnih sudova i da je uloga Ustavnog suda samo da obezbedi poštovanje prava garantovanih Ustavom i drugim pravnim instrumentima.

Dakle, Ustavni sud ne može da deluje kao sud "četvrte instance" (Vidi: *slučaj ESLJP, Akdivar protiv Turske*, br. 21893/93, od 16. septembra 1996. godine, paragraf 65; vidi takođe: *mutatis mutandis* Ustavni sud: slučaj KI86/11, podnosilac zahteva: *Milaim Berisha*, od 5. aprila 2012. godine).

29. U tom smislu, Sud primećuje da je Apelacioni sud detaljno pregledao dokaze i analize izvršene od strane Osnovnog suda.
30. Zapravo, Sud primećuje da Apelacioni sud nije mogao da vidi „nijednu vidljivu protivrečnost ili nesklad između nalaza sudskog veća i predstavljenih dokaza na suđenju kao što je video snimak ili fotografije i snimci urađeni na mestu zločina”. Apelacioni sud smatra da *“odbrana nije uspela da zasnuje na dokazima ili da identifikuje nijednu protivrečnost u ovom aspektu”*. On je zaključio da je *„Osnovni sud na potpun i pravičan način utvrdio činjenično stanje i da argumenti pokrenuti u žalbi u ime Gani Gerbeshi ne dovode u pitanje navedene nalaze”*.
31. Sud, dalje, primećuje da je Vrhovni sud detaljno pregledao tvrdnje podnosioca zahteva o pogrešnom i nepotpunom utvrđivanju činjeničnog stanja, nerazumljivoj i kontradiktornoj izreci, povredi člana 394 (1) ZKP, povredi principa *in dubio pro reo* i nezavisnosti sudova, kvalifikaciji dela kao teškog ubistva u skladu sa članom 179 (1) (5) KZK i saizvršilaštvu i eventualnom pokušaju. Nakon toga, Vrhovni sud je utvrdio da su *„sudovi prvog i drugog stepena pravično odredili elemente zločina i smatra da odbrana nije uspela da dokaže povredu krivičnog zakona”*.
32. Sud primećuje da su redovni sudovi opširno i sveobuhvatno uzeli u obzir i analizirali sve tvrdnje koje je podnosilac zahteva izneo u svojim žalbama. Pored toga, redovni sudovi su potpuno opisali i ocenili dokaze pojedinačno, a i u međusobnoj vezi.
33. Pored toga, Sud primećuje da je Vrhovni sud naveo da *„veliki deo zahteva za zaštitu zakonitosti osporava ocene dokaza izvršene od strane Osnovnog suda i Apelacionog suda”*.
34. Podnosilac zahteva tvrdi pred Sudom povredu prava na pravično i nepristrasno suđenje, zbog *„drugačijeg tumačenja objašnjenja dokaza”*. Ista tvrdnja je predstavljena pred Apelacionim sudom i Vrhovnim sudom i oni su je potpuno razmotrili i obrazložili.
35. Sud primećuje da podnosilac zahteva ponavlja iste argumente koje je izneo u postupku pred redovnim sudovima, posebno u vezi sa ocenom dokaza i doslednim utvrđivanjem činjeničnog stanja.
36. Sud naglašava da nije dužnost Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama navodno počinjenim od strane redovnih sudova prilikom ocene dokaza (zakonitost), osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).
37. Sud ponavlja da je van njegove nadležnosti procenjivanje kvaliteta zaključaka sudova u pogledu ocene dokaza, ukoliko se ono ne čine očigledno proizvoljno.

Sud je već ocenio da su redovni sudovi okončali obiman i sveobuhvatan dokazni postupak u kojem su dokazi predstavljeni od strane odbrane i tužilaštva izvedeni.

38. Pored toga, Sud ponavlja da je zadatak Suda da oceni da li su relevantni sudski postupci na bilo koji način bili proizvoljni i nepravični (stvar ustavnosti). Vidi: *mutatis mutandis*, slučaj ESLjP: *Shub protiv Litvanije*, odluka o prihvatljivosti predstavke od 30. juna 2009. godine, stav 16; *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda od 16. decembra 1992. godine, stav 34; *Barbera i Messeque Jabardo protiv Španije*, presuda od 6. decembra 1988. godine, stav 68.
39. Štaviše, Sud smatra da ništa u slučaju predstavljenom od strane podnosioca zahteva ne ukazuje da su postupci pred redovnim sudovima bili nepravični ili proizvoljni da bi Ustavni sud bio uveren da je srž prava na pravično i nepristrasno suđenje bila povređena ili da su podnosiocu zahteva uskraćene bilo kakve procesne garancije, što bi dovelo do povrede tog prava na prema članu 31. Ustava ili stavu 1, člana 6 EKLjP.
40. Sud smatra da je obaveza podnosioca zahteva da potkrepi svoje ustavne tvrdnje i podnese *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu prava garantovanih Ustavom i EKLjP. Ta ocena je takođe u skladu sa nadležnošću Suda (Vidi: slučaj Ustavnog suda br. KI19/14 i KI21/14, podnosioci zahteva: *Tafil Qorri i Mehdi Syla*, od 5. decembra 2013. godine).
41. Međutim, Sud smatra da podnosilac zahteva nije potkrepio svoju tvrdnju niti je podneo *prima facie* dokaz kojim ukazuje da je došlo do povrede prava koja su garantovana Ustavom i EKLjP.
42. Sud, dalje, smatra da ne može da deluje kao „sud četvrtog stepena“.
43. Dakle, Sud utvrđuje da je zahtev podnosioca očigledno neosnovan na ustavnim osnovama i neprihvatljiv u skladu sa članom 48. Zakona i pravilom 36 (1) d) i (2) b) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Na osnovu člana 113 (7) Ustava, člana 48. Zakona i pravila 36 (1) (d), (2) (b) i 56 Poslovnika, 3. maja 2017. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20 (4) Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

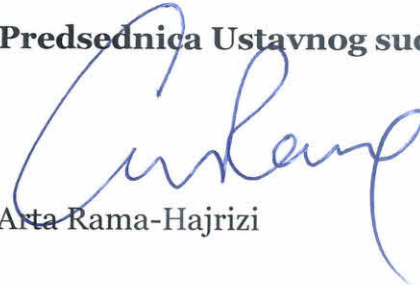
Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi